

საქართველოს რესპუბლიკის ერთვნიური გვარდია განცხადებას ავრცელებს

ბუნებრივია, რომ „დრო ყვედაფრის მკურნაღია“, მაგრამ ცუღია როღესაც ყვედაფერი კეთღება იმისათვის, რომ წარსუღის დავინწყებით ისტორიის გაყადღება მოხღეს.

აგერ უკვე 27 წეღია კრიმინაღური გადატრიაღების მთავარი იღეოღოგები ცღიღობენ 1991წღის ბოღოღან რვენს თავს დატეხიღი ტრაგეღია ხან სახაღხო აჯანყებაღ, ხან კი შიღა სახეღისუფღო დაპირისპირებაღ წარმოაღგინონ, რათა როგორმე სისხღი ჩამოიღრეცხოღ და დე-ფაქტო ხეღისუფღება როგორმე კანონიღრეღების ჩარჩოღებში მოქციონ.

ჯერ კიღევ, 1993 წღის 25 ოქტომბერს თომას გოღცი (კავკასიის სპეციაღისტი, რომეღიც დამკვირვებღად მივღინებუღი იყო საქარტვეღოში და იმყოფებოღა სოხუმიში მისი დაცემის ბოღო ღღემღე), აშშ-ს კონგრესის – ევროპაში უშიშროღებისა და თანამშრომღობის კომისიის სხღომაზე მოხსენებისას, აღნიშნავღა:

„შევარღნაღის უმთავრესი პრობღემა, რომეღსაც ის ღღეს საქარტვეღოს მარტვისას აწყღება იმაში მღგომარეობს, რომ მისი სახღი ქვიშაზეა აგებუღი: მისი ხეღისუფღება პუტჩის გზითაა დამყარებუღი, ამ ქვეყნის ღემოკრატუღად არჩეუღი რიღერის წინააღმღევ მოწყობიღი

სამხედრო პუტჩის გზით ».

ხორც ხერისუფრება (ბუნებრივია მისი მემკვიდრეც), რომელიც უკანონო (ძაღაღობრივი) გზით არის მოსური მარად არაკანონიერად დარჩება. ფაქტია, რომ ისინი დღესაც ძაღაღობით (უკანონოდ) ინარჩუნებენ სახერისუფრო ბერკეტებს, ამიტომაც ეწოდებათ მათ დე-ფაქტო ხერისუფრებას.

ჩვენდა სამწუხაროდ ბევრი ჩვენი თანამებრძოლი არა თუ უბრალოდ თანამშრომლობს მათთან, არამედ ბევრ ჩვენთაგანს აქეთ გვამუნათებენ, თუ რატომ მოვიხსენიებთ მათ დე-ფაქტო ხერისუფრებად. რა შეიძლება ასეთ შემთხვევაში ითქვას? არც არაფერი, ამჯერად უბრალოდ დავჯერდებით დიდი ქართველი მამულიშვილის, დავით გურამიშვილის შეგონებას: **„ცუდზე ცუდი რომ არა ვთქვა აბა კარგი როგორ ვაქო?“**

აგერ უკვე მრავალი წელია ყვერაფერს ვაკეთებთ, რათა გათითოვაცებური, ჭეშმარიტი ეროვნური მოძრაობის წარმომადგენლები კვდავ ერთ მუშტად შეიკრან ჩვენი ქვეყნის გადასარჩენად. ამ საკითხებზე მსჯელობისას ჩვენს თანამებრძოლებთანაც კი ყოველთვის სარ კრდეს ვაწყლებით. ამ ბორო მოვრენებმა კი დავვარწმუნა, რომ ეს თითქმის შეუძლებელი იქნება, რადგან ფაქტია თვით ჩვენს თანამებრძოლებშიც კი ვერ ვნახეთ მხარდაჭერა ამ მხრივ.

მართალია ყვერაფერს ფარდა აეხდება და ისტორია ყვერას და ყვერაფერს თავის ადგილს მიუჩენს, მაგრამ სიმართლეს თვარი უნდა გავუსწოროთ და ვთქვათ ხმამაღლა: აბსოლიტურად არ გვაქვს იმედი იმ თანამებრძოლების, რომლებიც დღევანდელ დე-ფაქტო ხერისუფრებას არ მიიჩნევენ შევარდნაძის ხერისუფრების მემკვიდრე უკანონო ხერისუფრებად. უბრალოდ ჩვენ მათთან ერთად **„ეკრესიისკენ მიმავად გზას“** ვერ ვიპოვით!

არადა, 1991-1993 წლების მოვრენებში ჩვენთან დაპირისპირებურ ძარებში მრავლად არიან ვაჟკაცები, რომლებიც დღეს უკვე გურწრფედად ინანიებენ იმ დროს დაშვებურ შეცდომებს და დღეს უკვე მზად არიან ბორომდე ერთგურად დავვიდგნენ მხარში სამშობლოს გადარჩენისათვის ბრძოლაში.

და მაინც, რატომ ასეთი აზროვნება ჩვენს რიგებში?

სამწუხაროდ დე-ფაქტო ხედისუფრების პროპაგანდისტურ ანკესს მრავალი ჩვენთაგანი წამოეგო. მოვიყვანთ რამოდენიმე ასეთ მაგალითს:

1. ბევრ ჩვენთაგანს თავდადებულ მეზრძოლად მოაქვს თავი. უამრავ მასადას მოიტანს იმისას თუ, როგორ თავგამოდებით იბრძოდა კანონიერების დაცვისთვის და როგორ ედგა მხარში პრეზიდენტს. ამ დროს კი აბსოლუტურ უვიცობას ამჟღავნებს (თუ სამწუხაროდ ეს მიზანმიმართულად არ ხდება), როდესაც თავისი ნამეტანი ჭკუისკოღოფობით არასწორად ტირაჟირებს გარკვეულ დებულებებს და ფაქტებს, ამით კი ერთი ერთში იმეორებს რაზმაძე-სიგუასეულ „მთავარ არგუმენტს“, რომ თურმე პრეზიდენტს უფლება არ ჰქონდა მოეხსნა თენგიზ კიტოვანი თანამდებობიდან და „ეროვნური გვარდია – შინაგანი ჯარის რეორგანიზაცია მოეხდინა.

ღიახ ამ „ყოვლისმცოდნე“, „მგზნებარე პატრიოტებს“ არა თუ ვერ განუსხვავებიათ შინაგან საქმთა სამინისტროსთან არსებული „საქართველოს ეროვნური გვარდია – შინაგანი ჯარი“-ს სტატუსი „საქართველოს რესპუბლიკის ეროვნური გვარდიის“ სტატუსისაგან, არამედ პრეზიდენტის ინსტიტუტსა და კონსტიტუციის არსზე წარმოდგენაც კი არა აქვთ.

ღიახ, ყველა ესენი ნებით თუ უნებრივად ამტკიცებენ პროკურორ რაზმაძის მიერ თითოდაც გამოწვრილ ბრადლებებს პრეზიდენტის მიმართ, რომელიც თავისი აბსურდულობის გამო თავად პროკურატურამ გააუქმა, ამიტომაც ასეთ კატეგორიას ვერასდროს ჩავთვდით ჩვენს

თანამებრძოლებად.

ცნობისთვის „საქართველოს რესპუბლიკის ეროვნული გვარდიის“ სტატუსის და შექმნის ისტორიას გაეცანით საქართველოს რესპუბლიკის ეროვნული გვარდიის შტაბის უფროს, ბ-ნ გურამ რაკიას სტატიებში (იხ. გაზ. „საქართველოს სურდერი მისია – ჯამაათი“ და ასევე fac-გვერდებზე განთავსებულ პოსტებში);

2. ცდილობენ პრეზიდენტის სახელის დისკრედიტაციით სახელი გაუტეხონ ეროვნულ ხელისუფლებას, რათა ამით როგორმე გაამართლონ 1991-1993 წლების მოვლენები. რადგანაც თავად პრეზიდენტს ვერაფერი მოუძებნეს საზოგადოებისთვის მეტ-ნაკლებად დასაჯერებელი, მაკომპრომიტებელი ფაქტები, აქცენტი გადიტანეს პრეზიდენტის უახლოეს გარემოცვაზე – მის ოჯახზე და შეიარაღებული ძალების სარდალზე. ამ უკანასკნელის მიმართ კი ბრადღებები დღესაც აქტუალურია თვით ჩვენს „თანამებრძოლებში“ და თუ რატომ ჩვენ არაერთხელ გვისაუბრია ამის შესახებ. აი სიმართლის გარკვევა კი არავის არ უნდა, რათა ერთხელდასამუდამოდ დამტკიცდეს ესა თუ ის ფაქტი და დმნაშავე დაისაჯოს ანდა გამომჟღავნდეს ცილისმწამებლები, რომლებიც ყველაფერს აკეთებენ რათა ქართველი ხალხის ერთობა არ შედგეს.

ყველა ისინი ვინც ავრცელებენ ორღობის ჭორებს პრეზიდენტის გარემოცვის ირგვლივ და არაფრისდიდებით არ სურთ საჯაროდ დაამტკიცონ ყოველივე უბრალოდ ჩვენს თანამოაზრეებად არ განიხილებიან;

3. ჩვენმა მრავალწრიანმა თავდაუზოგავმა ბრძოლამ, ჩვენი გათითკაცებული ეროვნული მოძრაობის ერთ მუშტად შეკვრის შესახებ, ნაყოფი გამოიღო და ახლა უკვე ყველა ხმამაღლა დაჰარაკობს გაერთიანების აუცურებლობაზე! ამ ყველაფერმა ცხადია მეტად შეაშფოთა მავანნი და უხიდავი რეჟისორის ხელის მოძრაობაზე მრავლად „გამოჩნდნენ“ გაერთიანების ინიციატორები, მაგრამ ცხადია ქართველი ხალხი მარტივად შიფრავს ყოველივეს და ამა თუ იმ შემოგდებულ პიროვნებების ირგვლივ არ გაერთიანდებიან. ვაცხადებდით და ვაცხადებთ ახლაც, რომ გაერთიანება უნდა მოხდეს კანონიერების გარშემო და არა ამა თუ იმ პიროვნების გარშემო!

რაც მთავარია, ბოლო წლების აქტიურობამ გამოიწვია ის, რომ სურ

უფრო აქტიურად დაიწყო მოსახლეობაში იმ ამრის დაფიქსირებამ, რომ 1991-1993 წლებში საქართველოში მოხდა სისხრიანი კრიმინალური გადატრიალება და უცხო ქვეყნის მიერ ჩვენი სამშობლოს ოკუპაცია (როგორც ეს შეფასებურია უზენაესი საბჭოს სესიაზეც 1993 წელს გროზნოში!). ცხადია არაფრისდიდებით არ აწყობთ ოკუპაციის დაფიქსირება, რადგან **დღევანდელი დე-ფაქტო ხერისუფლება სხვა არაფერია, თუ არა საოკუპაციო რეჟიმის მიერ დანიშნული ადმინისტრაცია.**

აი ამიტომაც წამოიჭრა ჩვენს გასათიშად შემოგდებურმა თემა, როდესაც დე-ფაქტო ხერისუფლებაში მომუშავე მართლაც და პატრიოტური სურისკვეთების პიროვნებების გამო გვიცხადებენ ნუ მოვიხსენიებთ ხერისუფლებას დე-ფაქტოდ?! საოცარია პირდაპირ განა აქამდე დე-ფაქტოდ მოხსენიებამ ხერი შეუშარა ხერისუფლების რიგებში პატრიოტური სურისკვეთების ადამიანების ყოფნას? ცხადია არა. ამჯერად კიდევ ერთხელ ვაფიქსირებთ დავით გურამიშვილის სიტყვებს: „ცუდზე ცუდი რომ არა ვთქვა ...“ და ჩვენს გზააბნეულ თანამებრძოლებს მივმართავთ თხოვნით გაიხსენეთ რისთვის ვიბრძოდით თუ არა კანონიერებისთვის და რაც დღეს გვაქვს ეს კანონიერად მიგაჩნიათ?

ვისაც ეს ხერისუფლება დე-ფაქტოდ არ მიაჩნია და ერიდება მისი ასეთი სახით მოხსენიებას მას ვერავითარ შემთხვევაში ვერ განვიხილავთ ჩვენს თანამებრძოლად და საერთოდაც ვფიქრობთ – ყოფიდან კი ისინი ოდესმე კანონიერების დამცვედთა რიგებში, ან შეიძლება ყოფილიყო ასეთი ხადხი პრეზიდენტის მხარდამჭერად ოდესმე?

სურ რომ ერთეულები დავრჩეთ ჩვენს ბრძოლაში, ჭეშმარიტების ღაღატი არ შეიძლება!!!

არ გატყდება და არ შედრკება ჭეშმარიტი ეროვნური სური!!!

გფარავდეთ უფრის ძარი და მადრი! ამინ!

[საქართველოს რესპუბლიკის ეროვნური გვარდიის პრესცენტრი](#)